

zvěstník SKV SOKOL MÜNCHEN

duben 2016
číslo 1 - ročník XIII

Stáří, ty moje zlaté stáří...

■ Jsem starej a jsem tomu rád. Nikoliv proto, že - jak známo - je právě stáří zaručeným prostředkem proti úmrtí v mladém věku, a ani kvůli škodolibé radosti, kterou pocítuji, když mladí spěchají ráno do práce a já vím, že z části svého honoráře musí financovat můj důchod. Ne, ne, je to kvůli povědomí, že hodně z toho, co je pro většinu mých spoluobčanů nezažitou historií, je pro mě historií zažitou a že jsem proto schopen posoudit, jak se ta historie často opakuje, což sice skrývá určité nebezpečí, že se na tomto světě začnu nudit, ale zase už často vím, jak ta která záležitost půjde dál.

Samozřejmě, že ledacos se už asi opakovat nebude. Proto jsem také rád, že třeba vím, jak chutná opravdové jablko nebo jahoda, že pamatuji dobu, kdy byly opery inscenovány tak, jak je napsali jejich autoři a nikoliv podle toho, co se zrodilo v mozku jakéhosi potrhlého avantgardního režiséra, že jsem byl svědkem divadelních představení, ve kterých nejezdil Švanda dudák na motorce a Richard III. na barelu od nafty, že jsem mohl cvičit na sletě, který organizovala Provozničková, že jsem viděl hrát Bicana i Masopusta, Petra Ustinova i Jana Wericha, Zábrodského i „sbornou“, Armstronga i rudoarmějce na garmošku.

Jiné zábavné události se oproti tomu vracejí v mírných obměnách. Příkladně hrozně rád pozoruji uspořádávání svobodných voleb. Těch se účastní tzv. voliči, subjekty, o kterých Winston Churchill svého času prohlásil, že jsou největším nebezpečím pro demokracii. Měl jsem možnost je pozorovat v akci již v šestačtyřicátém, kdy si svobodně zvolili své pozdější vrahy. Na další volby tohoto druhu si pak trpělivě počkali ca. čtyřicet let a od té doby svoji volbu masochisticky potvrzují, i když již nikoli v potřebném množství. Pozorovat to je celoživotní zábava, a to nejen u nás.

Ve stejném období třeba Němci, ještě vyděšení svojí geniální volbou z třiatřicátého, volili zkraje docela rozumně. Pak ale přišla událost zvaná sjednocení a s ní pár milionů nových voličů a bohužel i pár bohatýřů(ek) o funkce se ucházejících. Od té doby zemi vládne podivná směsice zoufalců pozvolna likvidujících státní správu, justici, policii, dopravu, školství, zdravotnictví, no zkrátka všechno. Za což se jí voliči odměňují posluš-

ným odevzdáváním hlasů. Tato selanka sice teď pravděpodobně skončí – neschopnost řešit nejen uprchlickou krizi, ale vůbec cokoliv, je příliš očividná – ale volič zřejmě zareaguje zvolením nějakých extrémních dobráků, kteří opět zavedou rasové zákony a podobné radovánky, čímž se kruh uzavře. Právní stát se zase na chvíli rozloučí jako již mnohokrát a my všichni budeme zase diváky za plotem.

Tak jako třeba hned po druhé světové válce, kdy se právní stát u nás poděkoval dříve, než stačil vzniknout. Bylo to v Praze a to poděkování mělo podobu esesáka pověšeného hlavou dolů a pomalu opékaného na mírném ohni. Ten si to možná zasloužil, ale všechno to, co známe pod pojmem právo, přitom, jakož i v únoru o pár let později, plakalo někde v koutě.

V Německu začala likvidace právního státu později, když jistý Helmut Kohl, svého řemesla spolkový kancléř, přistižený při ilegálním financování své partaje odmítl spolupracovat s vyšetřující exekutivou a nebyl za to zavřen ani jinak popotahován. A národ, který je podle ústavního práva povinen se v takových případech vzbouřit, to neudělal. Tím se odstartovala určitá automatika a dnešní kancléřka uznává zákony jen, když se jí to hodí, a zřejmě připravuje nenásilný přechod k monarchii, neb o sobě začíná mluvit v množném čísle; viz její nedávný výrok „My to zvládneme“.

Ale trochu optimismu nakonec, – v této souvislosti je děje něco neuvěřitelného. Nechtěl bych to zakřiknout, ale vypadá to, že jedna evropská země i během současné uprchlické krize respektuje evropské dohody a zákony uprchlictví se týkající a vyvíjí i určitou iniciativu na řešení, aniž by ztratila smysl pro realitu. Ta země se jmenuje Česká republika, ale je bohužel tak mrňavá, že jí za to ti větší v čele s rozzuřenou bývalou sekretářkou FDJ vhodnými – pravděpodobně ekonomickými – opatřeními přivedou ke změně názoru.

Ale radost z toho na ta svá stará kolena stejně mám, je to něco nového. Radost skoro jako kdyby – volně podle Nohavicy – Slávie někdy porazila Barcelonu.

Karel Pokorný, starosta (Kpokorny41@aol.com)

Ilustrace: Ivan Plíhal

Z ohlasů čtenářů

Úvodník „My běženci“ – zVěstník 3/2015

S těmi běženci - to je pravda - ta Merkelová je cvok. Je to úžasné, že jste to dali do novin. Tady v novinách je jen, že to kancléřka dělá dobře a nic víc.

B. Forstová

Po přečtení článku o uprchlících pana Pokorného nechci nadále dostávat věstník, který zastává podobné demagogické a populistické názory jako většina diskutujících lidí na novinky.cz, potažmo populisté typu Tomio Okamura.

J. Pecháček

Ten první článek je perfektní, díky. A je to přesně tak.

Blanka Karlsson

Ano, spolu s autorem článku musíme litovat toho budoucího a jaksí více si vážit toho minulého. - Přehledného a svým způsobem pochopitelného. Vycházejícího z problémů evropských a jehož řešení se odehrávalo v našich, evropských podmínkách. Na nynější, importované vlny problémů reagují naši politici tak, jakoby sami pocházeli z Marsu. Neslyší naše hlasy, nevnímají naše obavy. Cítíme se opuštěni našimi představiteli. To však neznamená, že se budeme jen dívat na jejich záda, když se od nás odvracejí. Musíme zesílit hlas!

Z. Janda

Myslíte si, že se nám podaří někdy navrátit křesťany do zemí, ze kterých byli muslimy vyhnáni? Do Egypta, Libye, Sýrie, Súdánu, Iráku? Ke křesťanům z těchto zemí se chováme jako k ohroženým zvířatům. Tím, že jich pár vezmeme do Evropy, se nám nepodaří zabránit vyhynutí druhu v Asii či Africe. Je mi smutno a řešení, které mi vychází, je děsivé. Učiním jednoduchý závěr: Lidské právo není právo na azyl, je to právo na spokojený život ve svém rodném prostředí. Azyl je jen náhražka pro ty, kteří o svá práva již přišli. Křesťané, buddhisté, židé mají být chráněni před islámskou agresí tam, kde žijí. A v tom bychom jim měli pomáhat.

Josef Dlouhý, Týn nad Vltavou

Zajímal mě názor našich emigrantů na současnou migraci: není jednoduché najít na to odpověď. Ovšem uráží mě, že ti afro-azijští uprchlíci jsou přirovnáváni právě k našim emigrantům.

Marek Světlík

Konečně se někdo nebojí napsat o agresivní invazi imigrantských nájezdníků pravdu, smekáme před bratrem starostou a jemu podobnými!!!!

Rene Kazda, hraničář

Známa věta Kadáfího - dobudeme Evropu dělohou, se dá rozšířit i o výkonný orgán druhého pohlaví.

Ing. P. Procházka

Maškarní koulení

středa, 3. února 2016

Jako již tradičně bylo i letos v únoru na programu naší jednoty koulení kuželek v maskách. V porovnání s bývalými ročníky sice nebylo nadšení pro hru, zato velkou měrou ubylo nadšení pro převleky. Jako další chyběl fotoaparát pro pořízení fotodokumentace, takže nezbyvá, než si vypomoci ilustrací Ivana Plíhala...

Setkání v přátelském ovzduší

čtvrtek, 10. března 2016

Letošní mnichovská konzultace mezi premiérem České republiky Bohuslavem Sobotkou a starostou SKV Sokol Mnichov Karlem Pokorným proběhla v srdečném a přátelském ovzduší. Projednány byly otázky zajímavější organizace, které oba pánové zastupují. Vzhledem k sensibilitě projednávaných témat nebylo vydáno žádné závěrečné komuniké.

(Pozn.redakce: Nápis, který zdobí stěnu v pozadí fotografie "Der fromme Herrscher", což znamená zbožný panovník, nemá se setkáním pánů žádnou souvislost.)

Ivanka Mašanská

* 12. října 1944
† 6. listopadu 2015

Na podzim nás po dlouhé, svízelné nemoci opustila dlouholetá členka Ivanka Mašanská.

Nová poštovní adresa jednoty

Vzhledem k tomu, že se jednatelka přestěhovala, aby získala víc prostoru pro sokolský archiv, platí od dubna 2016 nová oficiální poštovní adresa jednoty. (Telefonní číslo, email i fax zůstávají beze změny - viz str. 6.)

SKV Sokol München
c/o Jitka Scholz
Wittelsbacherstr. 12
D-82110 Germering

Svou poštovní adresu změnili i **místostarosta a náčelník** Dušan Pokorný jakožto **matrikářka** Alena Pokorný: Hieronymusstr. 24a, 81241 München. Nové telefonní číslo 089/512 99 339.

Mezinárodní koordinační výbor
zahraničních Čechů

Konference krajané a problém identity

Národní muzeum, Praha 28.-30. září 2016

Milí přátelé, Češi v zahraničí,

po dvouleté přestávce připravujeme na podzim 2016 konferenci zahraničních Čechů, na níž se tentokrát budeme věnovat otázce identity – tomu, co pod identitou rozumíme a jak ji udržovat. Konference má i svůj rozměr společenský a tak budeme rádi, když si naplánujete cestu do Prahy a naše setkání navštívíte.

Zaregistrujte se prosím nejpozději do konce srpna na info@zahranicnicesi.com nebo na adrese:

MKVZČ, K Zahrádkám 1289, CZ-155 00 Praha 5, Česká republika.

Těšíme se na setkání s vámi v Praze.

Za Mezinárodní koordinační výbor zahraničních Čechů

Miroslav Krupička

PŘEDBĚŽNÝ PROGRAM

středa 28. září

9.00 zahájení, předání cen za dlouholetou činnost pro krajské komunity
12.00 přestávka na oběd
13.00 odpolední program
17.00 filmová projekce
18.00 závěr

čtvrtek 29. září

9.00 zahájení
12.00 přestávka na oběd
13.00 odpolední program
16.00 závěrečná diskuse
17.30 vystoupení Ženského sboru Českého spolku v Košicích
18.00 společenské setkání

pátek 30. září

9.00 kulturní program: návštěva Národního technického muzea, Národního archivu...
16.00 závěr

sobota 1. října

10.00 mše pro krajany v katedrále svatého Víta, slouží biskup Václav Malý

UKRAJINA (4)

Text přednášky „Sláva a smůla Ukrajiny“ Karla Pokorného, starosty SKV Sokol München, v mnichovské pobočce Společnosti pro vědy a umění 8. dubna 2014 přinášíme na pokračování.

Teď přeskočíme pár století a podíváme se na Ukrajinu před 1. světovou válkou, když už Polsko přestalo existovat a Ukrajina byla rozdělená mezi Rakousko a Rusko.

Rakousku připadla Halič a zbytek měli Rusové, i když Rusové už žádnou Ukrajinu neuznávali, bylo to pro ně Malorusko. Rakousku se zase v té době říkalo žalář národů, ale alepoň pro Ukrajinu to byl docela fešácký kriminál. Nějaký rakouský generál jim sice v roce 1848 za té téměř celoevropské revoluce rozstřílel Lvov, kde shořela vzácná historická knihovna, ale jinak tam existovaly třeba ukrajinské školy a Ukrajinci měli i své poslance ve vídeňském parlamentu, což by bylo v Rusku iluzorní.

Halič měla v té době problémy, které spolu souvisely, a sice problémy s alkoholizmem. Proti čtyřem tisícům kostelů tam stálo šestnáct tisíc hospod. A také problémy s antisemitismem, pravděpodobně proto, že ty hospody vlastnili židé a občasnými pogromy se pak řešily dluhy, které křesťanští konzumenti v těch hospodách měli. V té době se tam také v rodině řecko-katolického faráře narodil v roce 1908 Štěpán Bandera, který významně ovlivnil a ovlivňuje další historii Ukrajiny.

Během 1. světové války měla Ukrajina to potěšení, že se přes ni několikrát přehnal fronta, a podle toho to tam také vypadalo. Po válce opět na chvíli vznikla samostatná Ukrajina. Ale to se křížilo s plány rovněž znovu vzniklého Polska, které mělo silně nereálné velmocenské plány a Ukrajinu až k Černému moři nazývalo polskou provincií Mezimorí. Ale také s plány bolševického Ruska, které to s tím proklamovaným sebeurčením národů nebralo nikdy tak akurátně.

Těch Ukrajin vzniklo v té době víc, jedna další pod patronací německé armády a další jako Sovětská ukrajinská republika. Tam se to poměrně často měnilo, na ukrajinském území v mezidobě fungovala třeba Kubánská nebo Oděská sovětská republika.

Ve finále tomu udělali bolševici konec a zabrali to všechno. Bylo dokonce nebezpečí, že bude i Pol-

ská sovětská republika, kdyby se Polákům nepovedlo to, čemu říkají „zázrak na Visle“, kdy generál Pilsudský před Varšavou porazil Tučačevského Rudou armádu a nějak se to pak upatlatlo.

Část Ukrajiny připadla Polsku a zbytek se stal Ukrajinskou sovětskou republikou, která se pod ve-

dením velkých vůdců revoluce dožila obvyklého nebývalého rozkvětu, který posléze vyústil v hladomor, jaký země doposud nepoznala. Byl to důsledek kolektivizace zemědělství a likvidace tzv. kulaků. Počet mrtvých a deportovaných šel do mnoha miliónů a tak je jen logické, že za 2. světové války byla přicházející německá armáda považována za spasitele. Ukrajinci se rádi nechali najímat do řad - Němci vytvářené -

policie a vznikla i z Ukrajinců složená SS Division Galizien.

Vzhledem k tradičnímu latentnímu antisemitismu byla právě ukrajinská policie perfektním nástrojem k vyhledávání, internování a posléze zabíjení židů. Ukrajinci byli také těmi nekrutějšími dozorcí v ghettech a koncentračních táborech.

Zvláštní roli sehrálo uskupení zvané Ukrajinská povstalecká armáda pod vedením již zmíněného Štěpána Bandery. Bandera, narozený jak již zmíněno v Rakousko-Uhersku, se po 1. světové válce ocitl v Polsku, což se mu nelíbilo a pracoval v tzv. Organizaci ukrajinských nacionalistů a při té příležitosti se také zúčastnil atentátu na polského ministra vnitra, za což byl odměněn nejdříve trestem smrti, změněným později na doživotí.

Osvobozen byl až po vstupu armády jménem Wehrmacht na polské území, která stávající Polsko ve čtyřicátém roce zlikvidovala. Bandera byl celý žhavý na spolupráci s Němci, jeho sympatie byla ale německým vedením opětována jen částečně, protože se zatím nevědělo, co s ním. Němci se ještě domnívali, že válku vyhrají levou zadní bez cizí pomoci, ale přece jen mu dovolili založit legii ukrajinských nacionalistů.

Pokračování příště

Citáty a názory

Stáří znamená, že znáš odpověď na každou otázku, ale nikdo už se tě na nic neptá.

Laurece J. Peter

Staré sny byly dobré sny. Sice se mi nesplnily, ale jsem rád, že jsem je měl.

Robert James Waller

Síla zbraní ukazuje slabost lidí.

Rabindranath Tagore

Optimista prohlašuje, že žijeme v nejlepším možném světě. Pesimista se obává, že je to pravda.

James Branch Cabel

Naše příští termíny ...

- stř. 06.04.** 17 hod. **valná hromada**, ASZ Altstadt
- so. 14.05.-
po. 16.05.** **43. sokolské setkání v Tyršově Oetzu**
organizuje TJ Sokol Mnichov (www.sokolmnichov.de)
- so. 21.05.** **51. ročník dálkového pochodu Praha – Prčice**
spoluorganizace trasy Čerčany – Prčice. Kontakt: Karel Pokorný,
tel. 089/611 72 57, kpokorny41@aol.com
- ne. 24.07.** **společný výlet někam do hor, k horám nebo k jezeru**
– vše podle kondice a nálady účastníků
- srpen** **sjíždění hornobavorského horského toku na člunech**
(termín podle počasí)

A k tomu každou první středu v měsíci...

od 19 hod. pravidelné koulení v ASZ Altstadt, Sebastiansplatz 12

zVěstník vychází třikrát do roka. Redakce: Jitka Scholz, jitkascholz@aol.com. Uzávěrka 14 dní před termínem vydání. Texty a fotografie jsou redakční, pokud není jinak uvedeno.

Sport- und Kulturverein Sokol München e.V. (VR 18462), založen 4. dubna 2004, člen Mezinárodního českého klubu.

Adresa: SKV Sokol München e.V., c/o Jitka Scholz, Wittelsbacherstr. 12, D-82110 Germering, Tel. 089/840 26 39,

Fax: 089/611 72 57, e-mail: jitkascholz@aol.com, www.sokol-muenchen.com. Další telefonní kontakty: Karel Pokorný

(starosta a pokladník) 089/611 72 57 – Dušan Pokorný (místostarosta a náčelník) 089/512 99 339. Bankovní spojení:

Kreissparkasse München-Starnberg, BLZ 702 501 50, Konto 360 476 766